Γνώμη

Η ελληνική φούσκα

Μπορεί η κυβέρνηση Καραμανλή να έριξε το καράβι στα βράχια, αλλά η αλήθεια είναι πως το καράβι ήταν σ' αυτή τη ρότα από πολύ νωρίτερα. Η ρητορική Σημίτη για την «ισχυρή οικονομία» της «ισχυρής Ελλάδας» ήταν ένα καλοσερβιρισμένο προπαγανδιστικό ψεύδος. Το πρόβλημα αποτυπώνεται αλάνθαστα στο παρατεταμένο μεγάλο έλλειμμα τρεχουσών συναλλαγών και στον δραματικά μικρό όγκο πραγματικών επενδύσεων.

Το χρέος έφθασε σ' αυτά τα ύψη επειδή οι πόροι δεν διοχετεύθηκαν σε παραγωγικές επενδύσεις, οι οποίες θα δημιουργούσαν πρόσθετο πλούτο. Κατά κανόνα, λεηλατήθηκαν και σπαταλήθηκαν. Τροφοδότησαν την κατανάλωση και μάλιστα τις εισαγωγές. Στην Ελλάδα κυκλοφόρησε πολύ χρήμα, αλλά με δυσανάλογα μικρό παραγωγικό αποτέλεσμα. Αυτό ισχύει από την εκπαίδευση μέχρι τους εξοπλισμούς, από την έρευνα μέχρι την υγεία και από την κοινωνική πολιτική μέχρι τα δημόσια έργα.

Η αιτία είναι διπλή: Πρώτον, η μάστιγα της διαπλοκής/διαφθοράς, που εμποδίζει την ανάπτυξη. Δεύτερον, η εκτεταμένη σπατάλη, που προκύπτει από την επιβίωση πλήθους αντιπαραγωγικών καταστάσεων, από λάθος αποφάσεις και κακό προγραμματισμό στον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Το κλεπτοκρατικό και σπάταλο μοντέλο, που κυριάρχησε για πάρα πολλά χρόνια, δεν ήταν τίποτα περισσότερο από μία ιδιότυπη φούσκα. Με μαθηματική ακρίβεια κάποια στιγμή θα έσκαγε.

Η φούσκα έσκασε και το νοικοκύρεμα έχει καταστεί μονόδρομος. Αυτό που μπορούσε να γίνει σε ευνοϊκές συνθήκες πρέπει να γίνει σε εξαιρετικά δυσμενείς και με αυξημένο κόστος. Το νοικοκύρεμα, όμως, θα υπονομευθεί εάν δεν γίνει με όρους δίκαιης κατανομής των βαρών, εάν το κράτος συνεχίσει να είναι γενναιόδωρο με τους προνομιούχους και τσιγκούνικο με τους υπόλοιπους.

Εκτός αυτού, λύση δεν θα προκύψει μόνο με διαχείριση της υφιστάμενης «πίτας». Θα προκύψει μόνο εάν δρομολογηθεί αναπτυξιακή δυναμική. Για να παραχθεί πλούτος πρέπει να αξιοποιηθούν υπαρκτά συγκριτικά πλεονεκτήματα και να απελευθερωθούν παραγωγικές δυνάμεις. Και για να συμβεί αυτό, πρέπει να δημιουργηθεί το περιβάλλον το οποίο θα διευκολύνει την ανάληψη επιχειρηματικών πρωτοβουλιών.

ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΛΥΓΕΡΟΥ, "ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ"

Ο Κόσμος

ΚΑΘΕ ΤΡΙΤΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, ΠΕΜΠΤΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

2 Canal Rd., St. Peters NSW 2044

Phone: (02)9550 1088 (5 lines), Fax: 9550 1699

www.kosmos.com.au

e-mail: kosmos@kosmos.com.au

PUBLISHER: HELLENIC PUBLISHING PTY LTD
ACN 100 126 887

ΙΔΙΟΚΤΗΤΕΣ: Θεόδωρος και Αναστασία Κωνσταντίνου

ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ

Άννα Αρσένη (Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση)
Ρία Μιχαήλ (Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση)
Ματίνα Μπουτσικάκη (Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση)
Θεόδωρος Περρής (Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση)
Παναγιώτης Νικολάου (Αθλητικά)
Λάκης Κονιστής (Sports)
Παύλος Θεοδωρακόπουλος (Διαφημιστικό-Ρεπορτάζ)
Γιώργος Χατζηβασίλης (Αρθρογραφία, Ρεπορτάζ)
Δέσποινα Μπαχά (Αρθρογραφία)

ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Γεώργιος Μητρόπουλος, Χριστίνα Μπούζιος,
Δημήτρης Καμετόπουλος, Παναγιώτης Διαμάντης,
Χριστίνα Σταυροπούλου, Φώτης Κάλης, Γιάννα Μαυράκη

PRINTER: STYASH PTY LTD
Trading as APEX PRESS

website by platyrrahos publishing

Disclaimer
Printed by Styash Pty Ltd trading as Apex Press. Styash Pty Ltd and its directors and staff are printers only of material supplied by the publisher, and accept no responsibility in any way whatsover, to any person or persons for the contents of this publication, either for articles, editorial material or any other content.

Distribution: WRAPAWAY 9550 1622

ΤΙ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

Γεωργοί και τράπεζες

ΣΤΑΘΗΣ Σ.

Για τις τράπεζες βρέθηκαν 28 δισ.! Για τους γεωργούς όμως το να βρεθεί 1 δισ. είναι δύσκολο, αδύνατον, ακατόρθωτο... Λογικό μού μοιάζει. Εχετε δει ποτέ κανέναν Υπουργό να φέρεται σε έναν γεωργό με τον σεβασμό που φέρεται σε έναν τραπεζίτη; να τον γλείφει όπως ένα γκόλντεν μπόυ; να σέρνεται μπροστά του όπως σε έναν μιζαδόρο, έναν αεριτζή, έναν «νταβατζή»; έναν κοινοτικό κομισάριο;

Ο γεωργός είναι απλώς ένας πελάτης. Ο Υπουργός δεν χρειάζεται παρά να πάρει την ψήφο του γεωργού και να την πάει πεσκέσι στον τραπεζίτη. Ωστε να συνεχίσει ο τραπεζίτης να πίνει το αίμα του γεωργού.

Απλά πράγματα. Αυτή είναι η απλή και σοφή αστική νομιμότης. Και δεν αφορά μόνον τους γεωργούς, μας αφορά όλους -πλην Δυνατών. Πράγμα το οποίον εξέφρασε για πολλοστή φορά ο Γιωργάκης λέγοντας (όπως άλλωστε έλεγε και ο Κωστάκης) μόλις προχθές ότι: «Οταν όλοι μας δουλεύουμε μαζί, μπορούμε να κάνουμε τα πάντα!».

«Ολοι μας μαζί»;! Δηλαδή ο κ. Λάτσης κι εγώ; μπορούμε να κάνουμε τα «πάντα» η Γιούρομπανκ κι εγώ; Μπράβο μου!!

Και γιατί δεν τά 'χουμε κάνει ακόμα; Γιατί οι Δυνατοί τα παίρνουν κι εμείς τα δίνουμε; Και γιατί απ' αυτά που (μας παίρνουν και) δίνουμε υπάρχουν 28 δισ. για τις τράπεζες κι όχι ένα δισ. για τους αγρότες;

Διότι η δημοκρατία έχει ιδιωτικοποιηθεί, θα μου πείτε - μεγάλο το δίκιο σας (αν και όχι και τόσον όταν τους υπερψηφίζετε). Ποιους; Αυτούς που κρατούν τους γεωργούς δουλοπάροικους, τους εργάτες κολίγους (ή άνεργους), τους νέους κρέας για τα κανόνια της αγοράς - όλους μας χρεωμένους διά βίου, τα γνωστά.

Θα μου πείτε; ναι αλλά, το έλλειμμα!

Πάλι μεγάλο το δίκιο σας! και για να ελαφρύνει το έλλειμμα η κυβέρνηση, θα βαθαίνει (κι όλο και πιο πολύ θα βαθαίνει) το χρέος. Θα δανειζόμαστε με όλο και πιο υψηλά επιτόκια. Ωσπου το χρέος να ανέβει στον Ολυμπο!

Κι αυτό είναι πρόγραμμα σταθερότητας;

Σταθερότητα χωρίς ανάπτυξη είναι απλώς αναβολή εκτέλεσης. Και ποια είναι η αναπτυξιακή πρόταση αυτής της κυβέρνησης; Καμμία...

Ούτε καν για τους αγρότες (μια και τώρα «τρέχει» πάλι το πρόβλημα -«τρέχει», τρόπος του λέγειν- με τον αραμπά πάμε κι όχι λόγω των τρακτέρ στα μπλόκα)...

Το πολίτευμα έχει ξεπέσει σε τιμοκρατικό. Μια ιδιωτικοποιημένη, ιδιωτική πλέον «δημοκρατία» των πεντακοσιομέδιμνων στο τετράγωνο κι όλο μαζί στον κύβο, με μια μιντιακή τυραννίδα παπαγάλων κάνουν κουμάντο - πράσινο ή γαλάζιο, αδιάφορο σε ένα κράτος που δεν έχει πια πόρους που ιδιωτικοποίησε κερδοφόρες επιχειρήσεις (ή χρεωκόπησε άλλες χάριν πάντα των ιδιωτών), ένα κράτος ανυπόληπτο, που απλώς φορολογεί χωρίς καμμιά ανταποδοτικότητα και προσπαθεί να τα βγάλει πέρα βραχυπρόθεσμα, σπασμωδικά κι ως έτυχε, μη έχοντας για παράδειγμα ένα δισ. για τους γεωργούς, αλλά δίνοντας ένα δισ. σε Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις - ένα κράτος μειωμένης ευθύνης...

«Α ρε σκυλομούρη κι αχόρταγε, που μόνον το κέρδος έχεις στον νου σου», που έλεγε αυτός που επέπρωτο να ζήσει λιγώτερο απ' όλους, ο Αχιλλέας, σε αυτόν που έμελλε να πεθάνει αισχρότερα απ' όλους, στον Αγαμέμνονα...

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ
Πρωϊνή Πολιτική και Οικονομική Εφημερίδα

Αναλυση: Παιδιά σου είναι ελληνική οικονομία οι αγρότες και σου μοιάζουν

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΗ ΖΗΡΑ

Τώρα που τα τρακτέρ από διάφορα σημεία της Ελλάδας κινούνται για το καθιερωμένο κάθε Ιανουάριο ραντεβού προς τα γνωστά σημεία συνάντησης των οδικών αξόνων της επικράτειας, θα επαναληφθεί και η συνήθης κριτική: οι αγρότες είναι κρατικοδίαιτοι, κακόμαθαν με τις επιδοτήσεις, έκαναν τις κοινοτικές ενισχύσεις ακριβά αυτοκίνητα και ουίσκι σε μπαρ και σκυλάδικα (είναι αλήθεια ότι το Μέγαρο Μουσικής πέφτει κομμάτι μακριά για τους περισσότερους), δεν άλλαξαν καλλιέργειες κ. λπ. Ποιοι ασκούν αυτή την κριτική; Αυτοί που είναι ήδη δημόσιοι υπάλληλοι, αλλά και αυτοί που θέλουν να γίνουν, δηλαδή η συντριπτική πλειονότητα των Ελλήνων. Οι ιδιοκτήτες φορτηγών και βυτιοφόρων, που διασφαλίζουν από το κράτος ότι θα παραμείνουν κλειστό επάγγελμα. Οι ελεύθεροι επαγγελματίες που πλουτίζουν διά της φοροδιαφυγής και της εισφοροδιαφυγής. Τα εστιατόρια που ανανεώνουν ποτήρια και μαχαιροπίρουνα με επιδότηση και κλέβουν τον ΦΠΑ. Οι έμποροι που έφτιαξαν ράφια και βιτρίνες με κοινοτικούς πόρους και παρεμπιπτόντως με τις υπερτιμολογήσεις αγόρασαν καινούργιο αυτοκίνητο. Αυτοί που υλοποιούν, εγκρίνουν και επωφελούνται από εθελούσιες εξόδους και στέλνουν το λογαριασμό στα ασφαλιστικά ταμεία. Οι μικρότερες ή μεγαλύτερες επιχειρήσεις της διαπλοκής που λυμαίνονται τις κρατικές προμήθειες και τα δημόσια έργα, τα οποία κοστίζουν δύο και τρεις φορές ακριβότερα απ' ό, τι στην υπόλοιπη Ευρώπη.

Πράγματι, ο αγροτικός τομέας επιβιώνει χάρις στις κοινοτικές επιδοτήσεις και τις κατά τεκμήριο παράνομες κρατικές ενισχύσεις που χορηγούνται ως δήθεν αποζημιώσεις για ζημιές από φυσικές καταστροφές. Είναι, επίσης, αλήθεια ότι σε μεγάλο βαθμό ο αγροτικός τομέας παράγει προϊόντα που δεν είναι ανταγωνιστικά κυρίως ως προς το κόστος, αλλά συχνά και ως προς την ποιότητα. Είναι γεγονός ότι οι αγρότες βολεύθηκαν για δύο και πλέον δεκαετίες με το εύκολο χρήμα των κοινοτικών επιδοτήσεων, θεωρώντας ότι δεν θα τελειώσουν ποτέ. Οπως βολεύτηκαν, άλλωστε, πολλοί άλλοι με τα κονδύλια τεσσάρων κοινοτικών πλαισίων στήριξης, πολλά εκ των οποίων έγιναν αμφίβολης σκοπιμότητας έργα υποδομής και μηδενικής αποτελεσματικότητας προγράμματα κατάρτισης. Οπως εφησυχάσαμε όλοι, δημόσιος τομέας, επιχειρήσεις και πολίτες, νομίζοντας ότι μετά την ένταξη στην ΟΝΕ θα μπορούμε εις το διηνεκές να καταναλώνουμε περισσότερα απ' όσα παράγουμε και να καλύπτουμε τα ελλείμματα με φθηνά δάνεια. Ο αγροτικός τομέας είναι συστατικό στοιχείο ενός παρωχημένου αναπτυξιακού προτύπου, που επιβίωσε για πολλά χρόνια με δανεικά και κοινοτικούς πόρους, παράγοντας χαμηλής προστιθέμενης αξίας προϊόντα και υπηρεσίες. Αντιμετωπίζει τα ίδια αδιέξοδα που αντιμετωπίζουν χιλιάδες εμπορικά καταστήματα και μεταποιητικές επιχειρήσεις, οι νέοι που δεν μπορούν να εισέλθουν στην αγορά εργασίας και οι μεσήλικοι άνεργοι που αδυνατούν να επανενταχθούν. Παιδιά σου είναι ελληνική οικονομία οι αγρότες και σου μοιάζουν.